

Tunt när kvinnor spelar män

RECENSION TEATER

Svensexan för Dick av Anders Larsson

Scen: Folkteatern, Göteborg

Regi: Jonte Ramsten

I rollerna: Sonja Ahlfors, Kristina Alstam, Maria Palsdottir, Joanna Wingren, Lotten Roos, Ida Löken

Sex killar samlas hemma hos kompiserna för att hjälpa honom att flytta.

De dyker upp en efter en. Man förstår ärligt talat inte varför de hänger ihop, för så olika medlemmar av ett och samma gäng har man väl aldrig sett.

Där finns den slätkäre och matglade Staffan Hellstrand-kopian. Där finns den tuffe invandrarkillen.

Där finns den intellektuelle med författardrömmar. Där finns tjejtjusaren med fisproblem och den snusande proletären. Och så navet kring vilket det hela snurrar, den "vanlige" killen.

DÄREMOT KOMMER aldrig han som ska flytta. Han kommer inte nästa gång heller. Eller nästa. Eller nästa. Inte ens när han ska gifta sig dyker han upp. Svensexan får ställas in. Grabbarna har väntat förgäves, inte på Godot men på Dick.

Låter det tunt?

Det är tunt. Men jag har inte nämnt föreställningens viktigaste faktor, den som förklarar varför det brokiga sällskapet hänger samman: alla roller spelas av kvinnor. Subfrau är en fri teatergrupp bestående av kvinnliga skådespelare från Finland, Sverige, Norge och Island. De

Grabbarna väntar och väntar. På honom som aldrig kommer. De sex kvinnorna i Subfrau bjuder stillastående underhållning. FOTO: JONTE RAMSTEN

utgår från ett genderperspektiv och spelar både män och kvinnor.

Intresset för könskonstruktion är enormt. När Teater Bhopa under förra säsongen bjöd på liknande tematik i en av sina – konstnärligt sett – minst intressanta uppsättningar, blev den en publikframgång utan like.

När Subfrau nu gästspelade på Folkteatern i Göteborg fick föreställningen tack vare publiktrycket flyttas från cafescen till stora sce-

nen, 90 procent var kvinnor.

Av autenticitetsskäl (?) svarar män för manus och regi. Många repliker och gester är väl avlyssnade och återgivna. Men. Glömmer man att det är tjejer som spelar killar, och det gjorde jag rätt fort (vilket väl i sig måste betraktas som en kvalitet), är det en rätt enahanda och stillastående underhållning Subfrau bjuder på.

MIKAEL LÖFGREN
kultur@dn.se